

ÎNCHEIERE

02 noiembrie 2016

mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului
Judecători

Valeriu Doagă
Sveatoslav Moldovan, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Mîrzac Rodica, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Mîrzac Rodica împotriva lui Diacioc Gheorghe cu privire la încasarea datoriei, împotriva deciziei Curții de Apel Chişinău din 23 martie 2016,

C O N S T A T Ă :

La 21.11.2012, reclamanta Mîrzac Rodica s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Diacioc Gheorghe, solicitând încasarea din contul pârâtului a sumei de 20 000 euro.

În motivarea cererii reclamanta a indicat, că potrivit actului de constituire a SC „Iuladrex” SRL fondatori fiind ea Mîrzac Rodica și pârâtul Diacioc Gheorghe, ambii deținând câte 50 % cotă-parte a fondului social. Firma a activat în perioada 2008-2009 având succese și venituri bune de aceia ca asociați au hotărât să împartă venitul proporțional. În acest scop au decis să împartă suma de 746 611, 60 lei venitul primit, stabilind spre achitare reclamantei 373 305,08 lei (din suma menționată, impozitând 15% - 55 995,87 lei, bani care nu au fost plătiți) având spre achitare 317 309,93 lei. Însă, concretizează reclamanta SRL„Iulandrex” îi mai datora 86 356,82 lei sumă ce constituia arenda pentru automobilul „Mitsubisi”, n/î CMR 277 și ghereta nr.54 din str.M. Varlam 63, mun. Chişinău.

Astfel spre achitare pârâtul avea 317 309,93 lei plus 86 356,82 lei constituind 403 666,75 lei însă din suma dată scăzând impozitul 15 % - 1200 lei din 18 000 lei plata pentru arendă pe anii 2008-2009, spre achitare rămânea suma de 402 46,75 lei, sumă care a fost achitată cu marfa de către firmă prin facturi fiscale nr.SX9370397 din 01.07.09 în sumă de 125 473,27 lei, nr. SX9370400 din 01.07.2009 în sumă totală de 276 990 lei.

Menționează reclamanta că a luat măsuri de achitare a creditului nr.232/1 din 10.11.2008 în mărime de 550 000 lei de către SRL„Iulandrex” față de BC„Moldinconbank”SA, a ipotecat băncii la 10.11.2008 apartamentul cu 3 odăi nr.66 bloc 14 din str. Cuza-Vodă, mun. Chişinău proprietate privată a sa, ca mai apoi să semneze un acord de fidejusiune cu banca la 09.12.2009.

Concretizează reclamanta că a returnat băncii la 08.12.09 suma de 130 000 lei, la 09.12.09 suma de 35 763 lei, la 18.01.2010 suma de 3 596,18 lei și la 01.02.2010 suma de 24 137,02 lei, în total fiind achitați 193 496,20 lei, bani care

până în prezent nu i-au fost returnați de către SRL „Iulandralex”, sumă care potrivit acordului - obligațiune din 01.02.2010 și-a asumat-o ca persoană fizică Gh. Diacioc s-o recupereze personal, în afară de sumele datorate, Diacioc Gheorge în calitate de persoană fizică îi datorează suma de 20 000 euro.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 02.04.2014 a fost respinsă cererea de chemare în judecată depusă de Mîrzac Rodica împotriva lui Diacioc Gheorge cu privire la încasarea datoriei, ca fiind neîntemeiată. S-a ridicat sechestru aplicat pe automobilul „Renault Kangoo 1998” cu n/î CMZ 016 și „Volkswagen Jetta 2002”, cu n/î CNS 484 ce aparține cu drept de proprietate lui Diacioc Gheorge.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond s-a bazat pe cercetarea completă, a tuturor probelor prezente și a constatat că, cerințele invocate în acțiune nu se încadrează în prevederile legii.

La 07.04.2014, Mîrzac Rodica a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 02.04.2014, solicitând casarea hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată să fie admisă.

În motivarea apelului a indicat că, prima instanță la adoptarea hotărârii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărâre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, cât și au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept procedural.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 martie 2016 s-a respins apelul declarat de către Mîrzac Rodica și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 02.04.2014.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului, argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate.

Totodată, instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural și în consecință a adoptat o hotărîre legală și întemeiată.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, Mîrzac Rodica a declarat recurs prin care solicită casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 martie 2016, cu remiterea cauzei spre rejudecare.

Instanța de recurs constată că, decizia instanței de apel din data de 23 martie 2016 a fost expediată recurentei la 08.04.2016, însă deoarece la materialele cauzei lipsește confirmarea recepționării deciziei recurate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 425 CPC, consideră recursul depus la data de 17.06.2016 în termen.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

În motivarea cererii de recurs, recurenta a reiterat argumentele de fapt expuse în cererea de apel și anume, neaplicarea normelor de drept material și procedural pertinente cauzei.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții

Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurenta indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurenta și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurentă nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către Mîrzac Rodica asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Mîrzac Rodica ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Recursul declarat de către Mîrzac Rodica se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Valeriu Doagă

Judecători

Sveatoslav Moldovan

Iuliana Oprea